

Julaften

24. desember 2018

Åseral og Grindheim kyrkjer

Lukas 2, 1-20

Nå er det jul igjen. Takk og pris, det er ikke flere dager igjen å vnete. Det er i dag!

Mange gleder seg til jul. Det er i grunnen det normale. Vi gleder oss til julaften og dagene etterpå.

Det er jo fordi vi har opplevd jul før. Vi husker hvordan det var i fjor og årene før. Da var det bra, og det må det jo bli i år også. Dersom det ikke ble slik som vi håpte i fjor, da håper vi på at i år, da blir det greit.

For oss er jul noe som gjentar seg. Men egentlig handler jul om noe helt nytt som skjer. Vi hørte det i teksten fra profeten Jesaja. *Det folket som går i mørkret ser eit stort lys. Over dei som går i dødsskuggens land strålar lyset fram.*

Hvis det noe en ønsker seg når en går i mørke, så er det jo lys. Slik er det gjerne: Det du mangler mest, det ønsker du deg. Er det mørkt, vil du ha lys.

Gjeterene som var ute og holdt nattevakt, de fikk også se et stort lys. De var vant med at det lysna om morgenen, men dette her, det var ikke sola. Det var først en engel, og så en svær flokk. Noe sånt hadde de aldri opplevd. Det var noe helt nytt og uvant – og skremmende.

Ver ikkje redde! sa engelen. Engler pleier å si akkurat det. Og så fikk gjeterne høre den store nyheten. Og de stakk med en gang av fra jobben sin og dro for å undersøke om det stemte, det de hadde hørt. Og det gjorde det. De fant et nyfødt barn i ei krybbe i Betlehem.

For Marias og Josef var også dette her noe helt nytt. De ble mamma og pappa, og det hadde de ikke vært før. På forhånd var de nok litt engstelige. Hvordan

kommer det til å gå? Etterpå var de helt sikkert glade. Folk blir gjerne glade når et nytt liv kommer til.

Jule er noe helt nytt! Et lys i mørket. Engler midt på natta. Et barn som blir født. Men hva med oss, da, vi som har feira jul i tusen år? Er det noe nytt for oss?

Jula handler om at det er noe mer enn det vi ser. Det er noe mer.

Det vi ser, det er masse god mat og julegaver. Jeg håper du blir glad for maten og for de gavene du får i kveld. Senere i kveld, når alle pakkene er blitt åpna opp, så kan du se på det du har fått og spørre deg selv: Er dette alt? Er det ikke noe mer?

Jo, det er noe mer. Jesus er her i vår verden. Vi er ikke alene, her med alle tingene våre. Jesus er også her.

Det dumme er, at når vi har det som best, da ser vi det dårligst. Når jula blir kjempeflott, når maten og gavene er akkurat slik som vi vil at det skal være, når

alle er gode venner og har det trivelig sammen, da ser vi det dårligst. Da er det som et stort lys på høylys dag midt på sommeren, eller som fyrverkeri midt på dagen. Det er ikke så spesielt.

Når det blir sånn som vi ikke ønsker at det skal bli, da ser en det bedre: Når det er mørkt, da ser vi lyset. Når jula blir helt annerledes enn jeg hadde tenkt. Eller når det blir hverdag igjen. Eller når jeg blir sjuk. Eller når det er noen som ikke er grei med meg.

Da kan jeg vite det: Dette her er ikke alt. Jesus er også her. Det er et håp.

Han hadde heller ikke noen grei jul. Han måtte ut av den gode, varme magen til Maria. Og han ble lagt i ei krybbe, full av høy. Det var sikkert kaldt, og det stakk.

Det ble ikke noen grei hverdag etterpå. Han blei flyktning i Egypt. Maria, Josef og Jesus måtte bo langt vekke fra dem som de var glad i.

Og folk var ikke grei med han. Han døde jo på et kors.

Jesus er her. Når vi har det veldig fint. Det er sånn
Jesus vil at vi skal ha det. Og når vi ikke har det fint.
Da vet vi det: Dette her er ikke alt. Jesus er her. Det
er det alltid et håp!